

tako samosvoja in različna mimo družih slovnice, da se tudi neki nekoliko izurjen človek komaj v njej more iznajti. Vsaka slovnica, bodi si po starem kopitu, bodi po novem, po Ahn-ovem, Ollendorfovem ali Taussaint-Langenscheidtovem načinu, najpoprej razlaga osebek (subjekt), tedaj imé ali zaimék, pozneje se obrača na posebno razlaganje glagolov, ki služijo za orék ali prisodek (predikat). Menim, da je tudi to logična vrsta, pred osebek in za njim prisodek; sej še otroci o prvem blebetanju kličejo iména: mama, ata; in Adam, ko ga je Bog učil govoriti, je povedal najpred imena vseh stvari. Nasprotno praktična slovensko-nemška slovnica začne svoj uk z glagolom, to je, z orekom ali predikatom. — Tudi zaznamki ali tehnični izrazi slovnških stvari so v tej gramatiki nenavadni mimo družih slovnice, bodi slovenskega ali kacega družega sorodnega jezika. Vsi slovnščarji rabijo besedo imé (nomen) za zaznamovanje stvari, samo poljski znajo rečevnik (rzeczownik); večidel se rabi beseda glagol (verbum) za zaznamovanje djanja; samo česko in poljsko se pravi časoslov, in praktična gramatika je naredila časovnik. Pa tudi česka slovnica rada rabi besedo slovo, kar je ravno toliko kot beseda glagol; tiste besede, s katerimi se djanje naznanja, so namreč nekako glavne besede v govorjenji, tedaj pred drugim slovesa ali glagoli; v nekterih jezikih so glagoli celó korenina večega dela družih besedi, na pr. v semitiških jezikih, ne pa tako v indoevropskih. Za tega voljo pa vendar v slovnici slovenski ne kaže pred glagolov razlagati kot imén. — To so le nekte opombe, ki pa vendar merijo na to, da se mladina po takem nauku bolj lahko pripravlja ali za potrebe navadnega življenja ali pa višega učenja. Drugi, v slovnških rečéh bolj izurjeni pisatelji naj se v tem kaj več glasijo; če namreč ravno se je o slovnških rečéh že mnogo pisalo, še nikakor ni dognana vsa ta reč.

Dopisi.

Iz Celovca 5. aprila. — Naše mesto spava. Včeraj je v mestni zbor volil tretji razred volivcev; število teh volivcev znaša 324 glav, — in koliko, mislite, da jih je prišlo volit? — celih 18! Pravijo, da zaostali davki so te prikazni krivi, ker po postavi občinski ne more voliti, kdor je s kakim davkom na dolgu. Mi sicer nimamo davkarskih knjig pri roci, da bi za gotovo znali, je li to res ali ne; vendar mislimo, da je to bôsa, da 300 in še več volivcev je tistih par goldinarjev na dolgi, ki jih plačuje ta razred. Pravo je menda le to, da Celovčanom ni dosti mar za to, kdo bode voljen. Slovenske stranke, ki bi kaj delala pri nas, žalibog! ni, in tako ni dveh kamnov, ki bi se trla med seboj in Issleib še celó povoda nima, da bi dramil „svoje ljudi“ k volitvam. Celovec spava!

Iz Vranskega na Štaj. — Nemila smrt nam je po kratki bolezni za legarjem 28. marca vzela obče spoštovanega notarja gosp. And. Bratkoviča, ki je bil rodoljub z dušo in telesom; slovensko pravično reč je zadela velika zguba. Živel nam bode v nevenljivem spominu!

Iz Kranja 9. aprila. — Tudi naša čitalnica, vrla Gorenka, ni pozabila stradajočih svojih bratov Dolencev; napravila je njim na korist včeraj „besedo“ in jim naklonila lep darek, sebi pa tudi priznanje čedalje večega napredka. Dvorana je bila lepo polna, čeravno ni bilo nobenega kranjskega „gosta“ in so bili samo le udje čitalničini; gostom je menda bil večí magnet tisti „Alpenkönig“, ki so ga s vsemi copernijami vred v pohlevni sôbi igrali potujoči klasiki komedijanti, in si tedaj niso dali kratiti onega „Kunstgenuss-a.“ „De gustibus

non est disputandum“ — pravi latinski pregovor. — „Beseda“ čitalničina se je začela z lepim prologom, ki je živo opisal blagi poklic človeka, da je angelj milosti svojemu bližnjemu v potrebi. V zboru Ipavčevem „Kdo je mar“ je pevski zbor danes očitno pokazal, da hvalevredno napreduje; toliko je bilo živahnega ploska po odpetem zboru, da ga bojo gospodje pevci še drugikrat morali na program postaviti, ker se danes niso dali izprositi, da bi ga bili ponovili. — Posebno navdušenje je izbudila Koseskova „Slovenija pred prestolom avstrijskim“, kateri 1. del je deklamoval rodoljuben gospod s tolikim čustvom, da je segel v srca vsem poslušalcem. Veličastna beseda te poezije je imponovala občinstvu tako, da smo gospodu govorniku srčno hvaležni, da nas je ž njo razveselil, pa tudi drugim čitalnicam pokazal, naj jo vzamejo v svoj program. — Šubertova spevoigra „Advokata“ sta zopet izbudila občeno radost. — Po „besedi“ se je igrala tombola na korist Dolencem, po tomboli pa se je mladi svét zasukal ves vesel, da je tudi kranjska čitalnica pomočnica revnim svojim bratom. Prav tako! Po dobrem delu pošteno veselje ni na napačnem mestu.

V Senožečah 28. sušca. (Konec.)

Ker se o prihodnji politični razdelitvi naše vojvodine vse giblje in ziblje, in ker so že Razdrčanje, Planinčanje in celó Št. Peterčanje željo zarad okrajnega glavarstva izrekli, naj bode tudi nam dovoljeno, eno o tem ziniti. „Kolikor glav, toliko misli.“ — Senožeče so zmiraj bile v osrčji 2 okrajev, namreč Ipave in Bistrice; ipavski okraj šteje na 4.0 štirjaških miljah 12.286 duš. bistriški „ „ „ 3.5 „ „ 11.195 „ „ „ „ 3.3 „ „ 8.108 „

skupaj 31.589 duš.

Temu okraju bi se zarad bližave rado podalo 16 vasí fare Košane, postonjskega okraja. — Do postonjskega okrajnega glavarstva zgubi Senožečan za pot tjé in nazaj skorej 5 milj. Še več pa Ipavec in Bistričan. Slednja sta bila v odborovem sporočilu deželnega zbora letošnjega leta v 18. seji pod točko VII. omenjena; Senožečanu pa se ni enaka milost skazala. Do senožeške okrajne uradnije se pripelje Ipavec po državni cesti v 2 urah; in če gré peš po stezi čez gozd brda, pride tudi lahko v 3 urah; Bistričan pride tudi na bližnjici po stari poti v 5 urah — če se mu ne ljubi voziti po drčni skupni reški cesti, za katero je tudi naš okraj leta 1857.—1866. le zavaljo majhnega špička zemljišča krvavo zasluženih jezer goldinarjev potrošiti moral, če tudi je vedel, da ne bo nikdar priložnosti imel, te ceste rabiti. — To je res, da tukaj ni bil do zdaj sedež pravdosrednika ali bilježnika, pa okrajno glavarstvo bi gotovo vabilo tekmece za take imenitne službe. — Senožeče so slovle v trgovstvu že o začetku 13. stoletja, in po vsi pravici, ker a) lega kraja je dosti pripravna za občenje z bližnjimi deželami; b) stojijo na državni tržaško-dunajski cesti; c) ta cesta se sklene na Razdrtem z goriško cesto; č) čez Gabrče in Divače pelje ena cesta v Istrijo in Trst; d) v Divači je tudi postaja železne ceste; e) skupna cesta se sklene pri Vremih (tukaj bi morebiti postaja železnična društvu učinila več dobička nego Ležeče) in pelje skozi Bistrico na Reko. — Od železnične postaje Divače (č-d) smo oddaljeni le 1 uro, in smo odtod pošto dobivali do konec leta 1863. sedaj pa — čez Postojno in Razdrto!

Z Vrha pri Črnomlji. — „Kjer sila do vrha prikipi — tam božja pomoč več daleč ní“ stari ta pregovor se je tudi pri nas uresničil. Ubogi pogorelci prejeli smo zdatno podporo iz visocih rok. Presvitli cesar Ferdinand in presvitla njegova supruga sta naši cerkvi poslala 400 gold., presvitla cesarica Karolina Avgusta je v isti namen darovala 200 gold., 200 gold. pa po-

gorelcem. Bog stoterno plati blagim dobrotnikom njihove velikodušne darove.

Šimen Zadnik, župnik

v svojem in v imenu svojih faranov.

Iz Ljubljane. (Iz mestnega zbora.) V poslednji seji je bilo odločeno, da nove volitve mestnih odbornikov bojo za 3. volitni razred 23. dne t. m., za 2. razred 24., za 1. razred pa 26., in sicer vsaki dan od 8. do 12. ure dopoldne. Ako pa ob prvi volitvi ne dobijo vsi izvoljeni postavno število glasov, voli se še enkrat, in sicer volijo volivci 3. volitvenega razreda 23. dne t. m. popoldne od 3. do 6. ure, volivci 2. razreda 25. dne t. m. od 8. do 12. ure dopoldne, volivci 1. razreda pa 27. dne t. m. tudi od 8. do 12. Za predsednika volitni komisii v 3. razredu je župan imenoval g. Vrhovca, v 2. razredu g. dr. Zupanca, v 1. razredu g. Sovana. — Da se zelo zmešana stara mestna registratura v red spravi, je po nasvetu finančnega odseka in sporočilu dr. Schöppel-a bila g. pl. Radiču odločena remuneracija z 80 gold., ko bode vredil stare akte. — V imenu policijskega odseka je poročal dr. Bleiweis o potrebi, da se odpravijo kanali, ki straniščino (sekretno) gnojnico izlivajo v Ljubljano, ker to zahteva zdravje meščanov in kmetijski blagor; zdaj pa, ko se bode Ljubljani struga preuredila, je pravi čas za to, ki ne pride več. Ker bo to sporočilo obširnejše tudi v našem listu natisnjeno, da vsi hišni gospodarji zvedó, kako in kaj, naj je za danes to naznanilo zadosti, da ima mestna gosposka pravico prepovedati te kanale, ki svinarijo vodo v Ljubljani in jo nečedno in nezdravo delajo, v kužnih boleznih še posebno nevarno, pa tudi leto in dan okoli 15.000 gold. vrednosti gnoja v črno morje odpeljejo.

— Včeraj je mestna gosposka prevzela lokalno policijstvo. Gospod župan dr. Costa se v posebnem razglasu zaupljivo obrača do meščanov in prebivalcev vseh s prošnjo, da bi občinskimi organom kakor dozda tako tudi zanaprej zaupanje skazovali, pri vsaki priložnosti jih na vso moč podpirali in tako dokazali, da smo za ustavo in samoupravje (avtonomijo) zares dozoreli. Opravila, ktera je mestna občina, kakor smo ravno rekli, prevzela, 10. t. m., so sledeča: 1. skrb za varstvo oseb in lastnine; 2. cestno in poljsko policijo; 3. policijo, ki zadeva živež; 4. policijo zdravstveno; 5. policijo, ki zadeva posle in delavce, in izvrševanje postave za posle; 6. policijo npravstveno; 7. policijo zastran stavb in ognja. Ker je mestnemu magistratu v Ljubljani izročena politična uravnava prve stopnje, toraj bo on 10. dan aprila t. l. počemši izvrševal v celem obsegu lokalne policije kazensko in eksekutivno oblast na I. stopnji v obmestji, in prevzame sledeča politično-policijska opravila v izvrševanje na I. stopnji, ktera je dozda oskrbovalo v obmestji c. kr. policijsko vodstvo, namreč: a) mestni magistrat izreče, ktere osebe imajo priti v posilno delavnico; b) on oskrbuje uredska opravila lokalne policije po cesarskem ukazu od 20. aprila 1854 drž. zak. št. 96, oziroma od 3. aprila 1855 drž. zak. št. 61; c) on izvršuje odločbe zastran policijske ure v zmyslu ministerskega ukaza od 3. aprila 1855 drž. zak. št. 62; d) uredska opravila lokalne policije po ministerskem ukazu od 30. septembra 1857 drž. zak. št. 198; e) predpise orožnega patenta od 24. oktobra 1852 drž. zak. št. 223, na koliko je to v področji političine gosposke I. stopnje; f) oglasitvene zadeve po odločbah ministerskih ukazov od 15. februarja 1857 drž. zak. št. 33 in od 2. aprila 1858 drž. zak. št. 51; g) on daje mestjanom izkazna pisma in potne liste za domače dežele; h) on oskrbuje zadeve uradnega spremstva (tirateljstva, šuba). — Predsedstvo c. kr. deželne gosposke bo pa 10. dan aprila t. l.

počemši naravno oskrbovalo: 1. državno policijo v njenem celem obsegu; 2. nadzorstvo tiska, političnih društev in shodov; 3. nadzorstvo vožnje po železnici; 4. bistvena opravila sodnijske policije, ako niso lokalne natore, tedaj vredništvo in razdajo policijskega oglasnika; 5. izvrševanje glediščinega reda.

— (Beseda v gledišču. Konec.) Ako narodni društvi — čitalnica in „sokol“ — stopite pred očitni svet v srcu Slovenije, treba je, da si izberete predmetov, ki jih tudi izvedenci morejo meriti z vatlom ostre kritike. Tako je storila tudi letos čitalnica in ž njo vred „južni sokol“. Pevski zbor izbral si je dva zbora, polna velike muzikalne vrednosti, zato tedaj tudi težka, pa rešil ju je tudi, ako izvzamemo eno malo hibico, ki se tudi prvemu glediščinemu tenorju za zlo ne jemlje, od konca do kraja tako izvrstno, da tudi najčemernejši godrnjač jima nič očitati ni mogel. Prvi zbor: Jenkovo „Jadransko morje“, kteremu je slavnoznani skladatelj „Slavske domovine“ muziko zložil, je mojstersko delo, o vsaki sekirici prevdarjeno in v karakteristiki dosledno. Komur je Jenkova ta pesem znana, si je moral misliti, da je sicer vrlo pripravna za opis po godbi, a da za petje ni; in vendar kako genijalno je zložena pesem, ktera vedno na to vdarja, da morje to „bilo nekda je slovansko!“ Če tudi ne lahka v stavku in težka v modulacijah, jo je zbor v vsem izvrstno pel in gospodičina Melanija Hohnova mu je tudi na glasoviru prav hvale vredno prilagala. — Drugi veliki kor: „Pohod (popotnica) Templarjev“ iz česke opere „Templari na Moravě“ od še celó mladega skladatelja Šebora je impozanten zbor, da maloktera opêra ima tacega; tako nepopisljivo lepo se strinja tukaj pesem z godbo, da zgrabi ti srce ali hočeš ali nočeš. Tudi v tem zboru se je pokazal čitalničin zbor na visoki stopnji svoje izurjenosti in v glasih tak, da ga nobeno muzikalno ljubljansko društvo ne doseže. To pa je tudi mesto, da damo hvalo, komur hvala gré: to je pevovodju čitalničinemu gosp. J. Fabjanu; pa čmu besedi, kjer se dela tajiti ne dajo! V drugem zboru je imel celó trojno opravilo ob enem: vodil je zbor, vodil je godbo in pel je začetni samospev s svojim lepim in krepkim baritonom sam. — V ostalem muzikalnem oddelku radovali smo se zanimive pesmi iz opere 17. stoletja „Mirane“, ktero je gospá Luíza Prükerjeva s prekrasnim svojim glasom in znano umetnostjo izvrstno pela, in pa dvospeva iz Verdijevega „Attila“, v kterem sta gospoda Fr. Vidic in Viktor Coloretto z mogočnima svojima glasovoma napravila tisti veliki vtisek, ki občinstvu seže do živega. — Radovednost obilo zbranega občinstva segala pa je v današnji „besedi“ najbolj v spevoigro Ipavčevo „Tičnik“, kajti to je bilo prvokrat, da se je igrala operêta na odru očitnem. In ponašati se morejo vsi, gospodičini in gospodje, da se je od konca do kraja izvršila tako izvrstno. Da je gospodičina Roza Frölich-ova krasna zvezdica, okoli ktere se v tej spevoigri vse drugo suče, znano nam je bilo to že iz prejšnjih iger v čitalnici; tudi danes je tako bilo, in venec, ki ji je došel iz par-têrja, pričal je to priznanje očitno. Al tudi gospodičina Elíza Šrapekova, ki je danes prvokrat prevzela nalogo „hišine“, rešila jo je v besedi in petji tako lepo, da ji moremo prav iz srca čestitati zarad občne pohvale, ki jo je prejela. In kaj hočemo o gosp. Jentel-u, ki je „Zelenkoviča“, in o gosp. Vojt. Valenti, ki je „Poljanca“ pel? Kaj družega kot to, da tako „con amore“ sta pela in igrala, da z zborom vred je tako srečen ensemble bil, da je vsakemu, komur je mar za čast domače umetnosti, srce veselja igralo. — „Konec pa delo hvali“ ali „finis coronat opus“ — to je, „južni sokol“ je slavil „besedo“ kakor lani tako letos. V 1. oddelku se je gosp. Tine Vidic skazoval res pravega Herkula; al ne, da bi bili

občudovali samo le njegovo moč, temuč tudi to, da najtežje produkcije je izvrševal z največo elegancijo. Ta elegancija pa je vladala tudi pri 16 sokolih, ki so mojstersko predstavljali krasne arabske skupine; videla se je taka lahkota v vseh težavnih skupinah, kakor da bi se bili le igrali. In prav tako je bilo tudi v konečni predstavi. Da so doneli hvalni klici po gledišču o vseh sokolovih produkcijah, ni nam treba še posebno reči. — Kakor je tedaj bila „beseda“ sijajna v vsem, kar ste dale narodni društvu danes občinstvu, tako pa je tudi občinstvo se skazalo radodarno, ker čisti dohodek, ki se je izročil sl. vladnemu predsedništvu na pomoč Dolencem, znesel je 415 gold. 34 kr. Ne zabiti pa ne smemo javne zahvale vsem, ki so svojo umetnost žrtvali blagemu namenu, pa tudi sl. muzičini kapeli c. k. polka baron Gerstnerjevega, ki je brez plačila godla, in častiti papirnici v Vevčah, tiskarju gosp. Blazniku, gosp. Klemens-u, gosp. Jurečiču in gosp. Jerančiču, ki so brezplačno pomagali milodarni besedi.

— Dolencem je do konca preteklega meseca došlo milodarov 19.174 gold. 22 kr.

— Pretekli petek dopoldne je c. kr. namestnik, prevzvišeni gosp. baron Bach, obiskal našo normalko, realko in ces. knjižnico, v saboto pa gimnazijo. Ker se je mogel v posameznih razredih takrat le malo časa muditi, nas misel obhaja, da jih bode vprihodnje natančneje preiskaval; to pa tudi želimo zlasti zato, da se sam prepriča, je li res, kar je po prejetih poročilih objavil deželnemu zboru, namreč, da se v nižih razredih slovenskim učencem v slovenskem jeziku pomaga tudi v predmetih, katerim je nemščina učni jezik. V ces. knjižnici je Njih ekselencijo posebno zanimivala Kopitarjeva slovanska zapuščina.

— Prihodnji teden pojde „Zgodovina Slovencev“, po naročilu ljubljanskega društva spisal Trdina, ob Matičinih stroških v natis; kmalu za njo tudi društveno „letno sporočilo“; Rebečeva prestava Erbenevega spisa še ni izgotovljena za natis.

— Tudi kranjska kmetijska družba je prejela za oklic razpis moravskega deželnega odbora, po katerem se darilo od 600 gold. zagotavlja onemu, kdor do konca t. l. spiše v slovanskem (českem) jeziku bukve za poduk kmetijstva v pripraviških šolah moravskih.

— Kakor „Sviet“ piše, je naš rojak in hvaljeni pisatelj gosp. H. Penn prejel častno darilo v Zagrebu za žaloigro „Propast Metuluma“ v hrvaškem jeziku. Slava!

— Mehikanci so jeli že dohajati v Ljubljano, odkodar jih 1000 odrine 8. maja na morje.

— Kdor želi semena turških svilnih črvičev, ga dobí pri gosp. Skalè-tu na Poljanah po 5 gold. lot.

— „Sokolov večer“ v saboto, lepo vredjen po gosp. Orlu, se je odlikoval še posebno po petji praških konservativov gosp. Gerbca in gosp. Heidrich-a.

— Da vstrežeta čitalnica in „Sokol“ mnogim željam, se napravi prihodnjo nedeljo zvečer še ena „beseda“ v gledišču. Gotovo je, da se pojeta prekrasna zbora „Radostno potovanje“ in „Popotnica Templarjev“; kaj pa še družega, naznanil bo glediščini list. Igrala se bo burka „Kljukec je od smrti vstal“, in „Sokoli“ bojo kazali nove reči. Vstopnina ni povišana, ampak navadna; vstopnice se dobivajo v gosp. Vidičevi štacuni v špitalskih ulicah.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Ali ostane mir ali bode vojska, dozdej le še sam Bog vé. Pruska vlada je na pismo avstrijske vlade

te dni tako odgovorila, kakor odgovori človek, ki noče resnice povedati; ona obdolžuje Avstrijo, da se oborožuje in armado zbira blizo pruske države; naj djansko pokaže Avstrija — pravi prusko pismo — da ne misli napasti Prusije. Ravno narobe pa je pravo; zato ni čuda, da je veliko nevoljo pri vladi dunajski izbudilo to pismo, ki je strupeno skozi in skozi. Tako se mota in mota ta huda stvar in se ne more izmotati na jasno. Ruska vlada se je zdaj ponudila za posrednico med avstrijsko in prusko, al ne vé se, kateri vladi je bolj prijazna. Priprave na vojsko tedaj niso ponehale; tudi laška vlada se oborožuje na vso moč; ravno tako turška in podonavska, in to priča, da tudi turško vprašanje ne spava. — 16. dne t. m. ima poslanstvo hrvaško v Pešt priti v dogovor. Ker ta razprava ne bo končana v 14 dneh, se menda hrvaški deželni zbor ne začne 1. maja. Ogerski zbor se je zopet začel danes. — Državno ministerstvo želi, da bi si na podlagi nove občinske (srenjske) postave ustanovile občine (srenje) svoje lastne zdravnike, kakor so na Laškem že od nekdanj; — ces. okrajnim zdravnikom se bo povišala plača za toliko, da ne bojo slabeje plačani, kakor drugi ces. uradniki enake vrste.

Račun dohodkov in stroškov za Slomšekov spominek.

Skupnina prejšnjega računa 546 gold. 59 kr. in 1 cesarsk zlat. — Gospodje: dr. Ulaga daroval je za prvokrat 10 gold., Jeran, vrednik „Zgod. Danice“ nabral in poslal 1 cesarsk zlat in 87 gl. 10 kr. (Imena posamesnih dariteljev se mi niso oznanila.) Gospodje: Budu, učitelj v Lepokamniku je nabral od 46 malih učencev in poslal 1 gold. 50 kr., Rutar Lovro, vikar v Čepuvanu 1 gold. 53 kr., Maton Božidar, župnik v Šempašvroviču 1 gold., Keber Anton, vikar v Ratah 1 gold., gospodičina Hladnikova v Gorici 2 gold., gospodje: Kosar Franc, dekan v Kozjem 10 gold., Erjavec Peter, kaplan v Kozjem 3 gold., Beseljak Pavel, c. k. okrajnik v Kozjem 5 gold., Ogorevec Jožef, trgovec v Kozjem 1 gold., Dvoršak Anton, župan pri sv. Vidu pri Planini 10 gold., Skvorec Andrej, župnik v Ulimju 2 gold., Koren Matija, župnik v Bučah 8 gl., Zevnik Martin, župnik pri sv. Petru pri sv. Gorah 10 gold., Kores Matija, kaplan pri sv. Petru pri sv. Gorah 4 gold., Bratanič Jožef, župnik v Podzedi 5 gold., Lenarčič Andrej, župnik v Pilštajnu 7 gold., Čížek Jožef, učitelj v Pilštajnu 2 gold., farovška hišna v Pilštajnu 1 gold., Černič Dragotin v Globosnicah 2 gold., Trauman Rainer v Globosnicah 1 gold., Tajčman Lovro v Prehpersi 3 gold., Sluet Jožef pri sv. Kocijanu 2 gold., Brežan Andrej pri sv. Kocijanu 1 gold., Lijavnik Janez v Doberlavcu 3 gold., Činkovič Jožef v Doberlavcu 1 gold., Trampuš Jožef pri sv. Lipšu 1 gl. 10 kr., Slovenija, društvo v Gradcu 10 gl., Ptujška dekanija prvo polovico 48 gold. (Imena posamesnih darovnikov se mi niso oznanila.) Einšpieler Andrej, katehet v Celovcu 5 gold., pl. Frauendorf Jože, državni pravnik v Celovcu 1 gold., Bezjak Franc, tržni pomagač 1 gold., Repič Fr., kaplan v Moščenici v Istrii 1 gold., goriški bogoslovci 8 gold., Lesjak Bal., župnik v Dvoru 1 križasti tolar, Mašera Jožef, vikar pri sv. Mauru 1 gold., Levičnik Bartol, dekan v Hermagori 2 gold. 10 kr., Kanduč Jože, župnik v Eggu 1 gl., Majer Matija, župnik v Gorjah 1 gold., Vavtižar Luka, župnik v Čačah 1 gold., Traven Juri, farni oskerbnik pri sv. Jurji 3 gold., Dužmik Andrej, kurat pri sv. Pavlu 50 kr., člani mariborske čitavnice 13 gold. 30 kr. (gospod Jedlička, inženir in član čitavnice mariborske je dal 3 gold., obljubil donesti vsega skupaj 12 gold.) — Skupnina dohodkov 283 gold. 13 kr. in 1 cesarsk zlat in 1 križasti tolar. — Skupnina vseh dohodkov 829 gold. 72 kr. in 2 cesarska zlata in 1 križasti tolar. — Za poštino in neke druge malenkosti se je potrošilo 5 gold. 5 kr. Tedaj še ostane čistih dohodkov 824 gold. 67 kr., 2 cesarska zlata in 1 križasti tolar.

V Mariboru 1. aprila 1866.

Dr. Matija Prelog, denarničar.

Kursi na Dunaji 10. aprila.

5 % metaliki 60 fl. 15 kr. Ažijo srebra 105 fl. 15 kr.
Narodno posojilo 62 fl. 85 kr. Cekini 5 fl. 3 kr.